

Traectorii paralele

Evelin L. Ș. Andrei

Nu mă mai regăsesc în farmecele tale.
M-au consumat destul, hrănindu-le...
Era și timpul să revin la realitate,
Trăiam de prea mult timp pe Marte.

Mă simt de parcă aș fi după moarte,
De când m-am reîntors la libertate.
Căci, lângă tine, mă simțeam legat
De tot ce ține sufletul încătușat.

De când m-am rupt din lanțurile tale,
Pot spune că mă aflu, în sfârșit, pe-o cale
Ce nu mă-nstrăinează de a mea natură,
Am mers deja prea mult pe arătură.

Era și timpul să mă-ntorc la mine,
Nu mai pot spune că sunt plin de tine...
Simt, în sfârșit, că pot fi iarăși eu.
Mi-ajunge doar un singur Dumnezeu.